

ע"פ 61034/06/19 - חאלד אבו מחארב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

25 בספטמבר 2019 ע"פ
61034-06-19 אבו מחארב נ' מדינת
ישראל

בפני כבוד ס. הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בפני כבוד השופט יעל רז לוי
בפני כבוד השופט גילת שלו
המערער:
חאלד אבו מחארב

נגד
המשיבה:
מדינת ישראל

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בהסעת תושב הרשות הפלשתינית ששהה בישראל ללא אישור כניסה ושהייה, ובית המשפט הטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בן שנה שהיה תלוי ועומד נגדו. בית המשפט קבע שהמערער ישא את שתי תקופות המאסר בחופף, כך שבסך הכל על המערער לשאת מאסר במשך 12 חודשים. בנוסף, הוטלו על המערער מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה והופעלה גם פסילה על תנאי למשך 6 חודשים.

ב"כ המערער מלין על העונש החמור שהוטל על המערער. עיקר טיעונו נעוץ במצבו הפסיכיאטרי של המערער, אשר כנטען בכתב הערעור "הוא תשוש נפש, לו התקפים פסיכוסים חוזרים בבית החולים הפסיכיאטרי, מדובר באדם חלש אשר מתקשה לתקשר עם הסביבה". בנוסף, טען, כי בית המשפט נתן משקל לתסקיר שירות המבחן למרות שהמערער איננו דובר היטב את השפה העברית ויכולתו להביע את עצמו בשפה זו, מוגבלת. בסופו של דבר ביקש לבטל את גזר הדין ולהורות על קבלת תסקיר מבחן חדש.

ב"כ התביעה סמך את ידיו על גזר דינו של בית משפט קמא והדגיש שבנסיבות הענין היתה חובה להפעיל את המאסר על תנאי ולא היתה הצדקה להאריכו.

שקלנו את טיעוני הצדדים על רקע נסיבות המקרה והוראות הדין ובאנו למסקנה שדין הערעור להידחות.

אין חולק על כך שהמערער נידון ביום 06.01.16 בין היתר ל - 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום גזר הדין, שלא יעבור, בין היתר, עבירה על חוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952. וגם אין חולק שבתאריך 23.05.17, המערער עבר עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, המפעילה את המאסר על תנאי הנ"ל.

סעיף 55 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, קובע כי מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.

אמנם, סעיף 56 לחוק העונשין מסמך את בית המשפט להאריך או לחדש תקופת מאסר על תנאי לאחר הרשעה בעבירה נוספת, אולם אפשרות זו מותנית בכך שבית המשפט אינו מטיל על העבירה הנוספת עונש מאסר, ובכך שבית המשפט ישתכנע שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

במקרה זה, כאמור, הוטלו על המערער 6 חודשי מאסר בפועל על העבירה עליה נתן את הדין. בהתחשב בטיב העבירה ובנתוניו של המערער - במיוחד הרשעתו הקודמת בארבעה מעשים דומים - אין בסיס לטענה שהיה מקום להימנע כליל מהטלת מאסר כלשהו, כולל מאסר על תנאי.

במצב דברים זה לבית המשפט קמא לא היה מנוס מהפעלת המאסר על תנאי ואין לבוא אליו בטרזניה על כך.

מצבו הפסיכיאטרי והאישי של המערער, שהוצג בהודעת הערעור ובטיעוני ב"כ המערער במידה מסוימת של הפרזה וחוסר דיוק, אינו יכול להצדיק הימנעות מהפעלת המאסר על תנאי.

נוכח האמור, אנו דוחים את הערעור.

לצד דחיית הערעור, אנו מוצאים לנכון לשוב ולהזכיר שעל הערכאה הדיונית לנהוג במידתיות בקביעת תקופת המאסר המותנה, מתוך צפיית האפשרות שהנאשם ישוב ויבצע עבירה ויהיה צורך להפעיל את המאסר המותנה, ומניעת מצב בו העונש שבית המשפט יאלץ לגזור על הנאשם, יהיה חמור מהראוי מהעבירה שנעברה.

על המערער להתייצב לנשיאת מאסרו ביום 03.11.19 בשעה 08:00 בכלא "דקל" במתחם בתי הכלא בבאר-שבע או בכלא אחר, לפי החלטת שב"ס אם המערער יעשה מיון מוקדם.

כל תנאי השחרור הקבועים למערער, יעמדו בעינם עד להתייצבות המערער לנשיאת מאסרו.

ניתן והודע היום כ"ה אלול תשע"ט, 25/09/2019 במעמד הנוכחים.